

ပညာစာအုပ်တိုက်

မန်းမော် ချိန်းမေ

ဂျက်မားနှင့်
အလံဘာသာ

designed by tin khin

\$ 9-00

သက်တောင့်

5/may/2018

Aung

အာဇာနည်

- စာရေးသူ၏ အမှာစာ	၁၃
- နိဒါန်း	၁၉
- စကားလုံးအသုံးအနှုန်း (Term) ရှင်းလင်းချက်	၂၃

အခန်း(၁)

ကျောင်းသားလေးမှ ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်သို့

- မားယွန်း - တိမ်ညွန့်တက်စားတဲ့ မြင်းလေး	၂၇
- မော်စီတုံးရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတော်လှန်ရေး	၂၈
- တိုးရစ်တွေဆီက အင်္ဂလိပ်စာသင်ယူခြင်း	၃၀
- ကင်းမော်လီမိသားစုနဲ့ ခင်မင်သွားခြင်း	၃၁
- ကျွန်းမှဆိုတာ ကိုနဲ့လား	၃၃
- ကင်းမော်လီရဲ့ ငွေကြေးအထောက်အပံ့	၃၅
- ကင်းမော်လီရဲ့ မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့	၃၇
- ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်းဟာ မွန်မြတ်ပါတယ်	၃၈
- လခ ၁၅ ဒေါ်လာလေးပဲရတဲ့ ကျောင်းဆရာ	၃၉
- အင်္ဂလိပ်စကားပိုင်း	၄၀

အခန်း(၂)

အမေရိကားရောက်မှ အင်တာနက်ကို မြင်စူးခြင်း

- မျှော်လင့်ခြင်းဘာသာပြန်ကုမ္ပဏီ ထူထောင်ခြင်း ၄၂
- ဘာသာပြန်ကုမ္ပဏီက ပစ္စည်းရောင်းနေရခြင်း ၄၄
- ချောင်ဂလူအစိုးရက အကူအညီတောင်းခြင်း ၄၅
- ဂျက်မား ပြန်ပေးဆွဲခံရခြင်း ၄၆
- ဒေါ်လာသန်းချီအိမ်မှန်သမျှ ဝယ်ချင်သူ ၄၇
- အင်တာနက်ကို ပထမဆုံးမြင်ဖူးခြင်း ၄၈
- အီးမေးဆိုတာ ဘာလဲဗျ ၅၀
- ဝီဘီအင်နဲ့ စာချုပ်ခြင်း ၅၁

အခန်း(၃)

တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ အင်တာနက်အဝေးပြေးလမ်းမကြီး

- ဆရာအလုပ်မှ နှုတ်ထွက်ခြင်း ၅၃
- တပည့်တွေက “မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”တဲ့ ၅၄
- ချိုင်းနားပေဂျက်စ် တည်ထောင်ခြင်း ၅၅
- ချိုင်းနားပေဂျက်စ်ဒေါ်ကွန်၊ ၅၆
- တပည့်ဟောင်း၊ ဖောက်သည် (၂) ဦး ၅၇
- အင်တာနက်မရှိတဲ့ ပြဿနာ ၅၉
- တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ ပထမဆုံးအင်တာနက် ၆၁
- နိုင်ငံတိုးတက်ဖို့ အင်တာနက်ခွင့်ပြုခြင်း ၆၁
- တရုတ်ဆက်သွယ်ရေးကဏ္ဍ တိုးတက်လာခြင်း ၆၂
- ဝီဘီအင်နဲ့ စာချုပ်ဖျက်သိမ်းခြင်း ၆၃
- လူတွေရဲ့ဘဝကို ပြောင်းလဲစေမယ့် အင်တာနက် ၆၄
- ပြည်နယ်အစိုးရအတွက် ဝက်ဆိုဒ်ဆောက်ပေးခြင်း ၆၅
- အစိုးရအရာရှိတစ်ယောက်ရဲ့ စွပ်စွဲမှုခံရခြင်း ၆၆
- အစိုးရရုပ်မြင်သံကြားရဲ့ မမှန်သတင်း ၆၇

- ဒိုက်ဖ်ကုမ္ပဏီနဲ့ ပူးပေါင်းလိုက်ခြင်း	၆၈
- ဒိုက်ဖ်နဲ့ ပြဿနာတက်ခြင်း	၆၉
- ချိုင်းနားပေဂျက်စ်နဲ့ လမ်းခွဲလိုက်ပြီ	၇၀

အခန်း (၄)

အလီဘာဘာကို မွေးဖွားခြင်း

- ချိုင်းနားမားကက် ဝက်ဆိုဒ်တည်ထောင်ပေးခြင်း	၇၁
- ဝန်ကြီးဌာနရဲ့ ဖြူရိုက်ရေစီစနစ်	၇၂
- အင်တာနက်ကုမ္ပဏီများ ဆက်တိုက်ပေါ်လာခြင်း	၇၃
- ဂျက်ရီယန်းကို စည်ခံဖို့ တာဝန်ပေးခံရခြင်း	၇၄
- အစိုးရအလုပ်က နှုတ်ထွက်ခြင်း	၇၅
- အလီဘာဘာအစ တိုက်ခန်းကျဉ်းလေးထဲက	၇၆
- စီလီကွန်တောင်ကြားထက် သာရမယ်	၇၇
- အလီဘာဘာရဲ့ ပထမဆုံး အစုရှယ်ယာရှင်များ	၇၈
- ဘာကြောင့် အလီဘာဘာလို့ နာမည်ပေးတာလဲ	၇၈
- အလီဘာဘာဝက်ဆိုဒ်ကို ဝယ်ယူရခြင်း	၈၀
- ကွန်ပျူတာများ ဈေးကျလာခြင်း	၈၁
- အစိုးရရဲ့ ပေါ်လစီသစ်	၈၁
- ကုမ္ပဏီ (၃) ခုရဲ့ အောင်မြင်မှုသော့ချက်	၈၂
- ယေးလ်တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ရ ဂျိုးဆိုင်း	၈၃
- ဂျက်မားကို ဂျိုးဆိုင်းလာတွေ့ ခြင်း	၈၅
- မိန်းမ တားမရတဲ့ ဂျိုးဆိုင်းရဲ့ဆန္ဒ	၈၆
- ဂျက်မားနဲ့ ဂျိုးဆိုင်းတို့ လက်တွဲကြပြီ	၈၈
- ဂျိုးဆိုင်း စတွေ့တဲ့ ပြဿနာများ	၈၉
- အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမယ့်သူ သွားရှာခြင်း	၉၁
- ချိုင်းနားဒေါ်ကွန်းရဲ့ အောင်မြင်မှုဂယက်	၉၂

အခန်း (၅)

ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ကုမ္ပဏီတွေက အလီဘာဘာမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံကြခြင်း

- ရင်းနှီးဖို့ရှာနေတဲ့ ရှယ်လီလင်း	၉၄
- ရှယ်လီလင်း တရုတ်နိုင်ငံကိုသွားခြင်း	၉၆
- ဂျက်မားကို ရှယ်လီလင်းလာတွေ့ခြင်း	၉၇
- ဂျက်မားက ရင်းနှီးငွေ ဒေါ်လာ ၅ သန်းကို သဘောတူခြင်း	၉၈
- ရှယ်လီလင်းအတွက် အထစ်အငေါ့	၉၉
- အလီဘာဘာရုံးကို ဟောင်ကောင်သို့ ရွှေ့ပြောင်းခြင်း	၁၀၀
- အလီဘာဘာရဲ့ အမာခံဝန်ထမ်းများ	၁၀၁
- ဟားဇတ်တက္ကသိုလ်ရဲ့ ပထမအကြိမ်ဖိတ်ခေါ်မှု	၁၀၃
- ဟားဇတ်တက္ကသိုလ်ရဲ့ ဒုတိယအကြိမ်ဖိတ်ခေါ်မှု	၁၀၄
- ဂျက်မားနဲ့ မာဆာတို့ တွေ့ဆုံကြခြင်း	၁၀၅
- လခစား ဝင်မလုပ်တဲ့ မာဆာ	၁၀၆
- စရိုက်ချင်းတူကြတဲ့ ဂျက်မားနဲ့ မာဆာ	၁၀၇
- အောင်မြင်မှုကို အနံ့ခံကောင်းတဲ့ မာဆာ	၁၀၉
- မာဆာရဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံဖို့ ကမ်းလှမ်းချက်	၁၁၀
- မာဆာရဲ့ ပြန်စာ ... “ဆက်လုပ်”	၁၁၁
- ဂျွန်ပူးကို စည်းရုံးဆွဲဆောင်ခြင်း	၁၁၂

အခန်း (၆)

အင်တာနက်ပူဖောင်းပေါက်ကွဲခြင်းနဲ့ အမှောင်ရုံးသောကာလများ

- နည်းပညာအသစ်နဲ့ တရုတ်အစိုးရ အကျပ်အတည်း	၁၁၆
- တရုတ်အစိုးရရဲ့ VIE စနစ်	၁၁၇
- ပူဖောင်းပေါက်ကွဲတာကို ဝမ်းသာနေခြင်း	၁၁၈
- အလီဘာဘာကို လူသိအောင်လုပ်ခြင်း	၁၂၀
- B2C (Back - to - China)	၁၂၁
- ဂိုးမင်းဆတ်က ဖိအားပေးခြင်း	၁၂၂

- အလီဘာဘာရဲ့ ဝင်ငွေမရှိတဲ့ပြဿနာ ၁၂၃
- ဆာဝီယိုကွမ်ရဲ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ ၁၂၄
- အမှောင်ဖုံးလွှမ်းသော နေ့ရက်များ ၁၂၅

အခန်း (၇)

ထာပေါင်းမွေးဖွားခြင်းနဲ့ အီးဘေးရဲ့ကျဆုံးခန်း

- ကမ္ဘာကျော်အင်တာနက်ကုမ္ပဏီကြီးများ ၁၂၈
- သင်္ချာတော်တဲ့ ရှောင်ယုဘို ၁၃၁
- စွန့်စားလိုတဲ့ ရှောင်ယုဘို ၁၃၂
- အစ်ချ်နက်ကုမ္ပဏီထောင်ခြင်း ၁၃၃
- အစ်ချ်နက်နဲ့ အီးဘေးတို့ရဲ့ ကွာခြားမှုများ ၁၃၅
- အီးဘေးက အစ်ချ်နက်ရဲ့ ရှယ်ယာဝယ်ယူခြင်း ၁၃၆
- အီးဘေးက အစ်ချ်နက်ကို အပြီးဝယ်လိုက်ခြင်း ၁၃၈
- မက်ဂီရဲ့ ပထမဆုံးအမှား ၁၃၈
- ဂျက်မားရဲ့ လျှို့ဝှက်စီမံကိန်း ၁၃၉
- စီမံကိန်းအတွက် လူရွေးခြင်း ၁၄၀
- စီမံကိန်းစပြု ၁၄၁
- ဆားစ်ရောဂါဖြစ်ပွားခြင်း ၁၄၃
- ဖုန်းနဲ့ အင်တာနက်သုံးသူ များလာခြင်း ၁၄၄
- ထာပေါင်း ကြောင်လေး ထွက်လာပါပြီ ၁၄၅
- ယာဟူးဂျပန်ကို အတုခိုးခြင်း ၁၄၆
- ရှယ်ယာရှင်တွေရဲ့ အပြုံးမှ အရှုံးသို့ ၁၄၇
- ထာပေါင်းကို အထင်သေးတဲ့ အီးဘေး ၁၄၇
- အီးဘေးကို ကျရှုံးစေသောအမှားများ ၁၄၈
- အစ်ချ်နက်ဝက်ဆိုဒ်ကိုပြင်ဖို့ အခက်တွေ့ ၁၅၃
- ကျောင်းဘောလုံးကွင်းမှာ ဆင်းမရတဲ့ ဘိုးအင်းလေယာဉ်ကြီး ၁၅၃
- ယန်ဗီမြစ်ထဲက ငါးမန်းနဲ့ မိကျောင်း ၁၅၅

- တရုတ်မှာ အလုပ်မဖြစ်တဲ့ ပေးပါလ် ၁၅၆
- ထာပေါင်းအတွက် အလီပေးစနစ် ၁၅၇
- ပေးပါလ်အရုံး အလီပေးအပြုံး ၁၅၈
- အီးဘေးရဲ့ ရုပ်ထွေးစေတဲ့ ငွေပေးချေစနစ် (၂) မျိုး ၁၅၉
- အီးဘေးက အလီဘာဘာကိုဝယ်ရန် ကမ်းလှမ်းခြင်း ၁၆၀
- အီးဘေးက အစ်ချ်နက်ကို အားဖြည့်ပေးခြင်း ၁၆၁
- မက်ဂီ လက်မလျော့သေးပါ ၁၆၂
- မက်ဂီရဲ့ နောက်ဆုံးကောက်ရိုးတစ်မျှင် ၁၆၃

အခန်း(၈)

ယာဟူးက အလီဘာဘာကို ဒေါ်လာဘီလီယံနဲ့ ပြုစုဆွယ်ခြင်း

- ဂျယ်ရီယန်းရဲ့ ကျောင်းသားဘဝ ၁၆၅
- ဂျပန်ဆူမိုနပ်နီးပွဲကြိုက်သူများ ၁၆၇
- ရှုပ်ပွဲနေတဲ့ ကွန်ပျူတာစမ်းသပ်ခန်း ၁၆၈
- ယာဟူးကုမ္ပဏီထောင်လိုက်ပြီ ၁၆၉
- ပါရဂူဘွဲ့ ဆက်မတက်ကြတော့ပါ ၁၇၀
- ဆော့ဖ်ဘဝ်က ယာဟူးမှာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်း ၁၇၀
- ယာဟူးကို IPO ထုတ်ရောင်းခြင်း ၁၇၁
- တရုတ်နိုင်ငံကို စာရင်းထဲ နောက်ဆုံးမှာထားတယ် ၁၇၂
- ဂျယ်ရီယန်း တရုတ်နိုင်ငံကို လာကြည့်ခြင်း ၁၇၃
- ယာဟူးက ဖောင်းဒါးနဲ့ လက်တွဲလိုက်ခြင်း ၁၇၄
- အစိုးရရဲ့ လိုတစ်မျိုး မလိုတစ်မျိုး မူဝါဒ ၁၇၅
- ၃၇၂၁ ကုမ္ပဏီအကြောင်း ၁၇၆
- AK-47 ချို့ဟောင်ယီး ၁၇၇
- ချို့ဟောင်ယီးရဲ့ ထင်ရာစိုင်းလုပ်ရပ်များ ၁၇၈
- ချို့ယောင်ဟီး နှုတ်ထွက်လိုက်ခြင်း ၁၇၉
- ယာဟူးရဲ့ လိုဂိုအမှား ၁၈၀

- ယာဟူးကမ်းလှမ်းချက်ကို ကုမ္ပဏီတွေ လက်မခံကြ ၁၈၁
- အလီဘာဘာကို ဒေါ်လာတစ်ဘီလီယံ ကမ်းလှမ်းခြင်း ၁၈၂
- ဂျယ်ရီယန်းရဲ့ တစ်ကိုယ်တော်ဆုံးဖြတ်ချက် ၁၈၃
- အလီဘာဘာက ယာဟူးကမ်းလှမ်းချက်ကို လက်ခံလိုက်ပြီ ၁၈၄
- ယာဟူးရဲ့ ပုံရိပ်မှေးမှိန်လာခြင်း ၁၈၅
- နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီကြီးတွေ ဆုတ်ခွာပြေးပြီ ၁၈၆

အခန်း(၉)

အလီဘာဘာရဲ့အဆိုးပေါင်းစုံကြားက အောင်မြင်မှုကြီး

- အလီဘာဘာကို IPO ရောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၁၈၉
- ဟောင်ကောင်မှာလုပ်တဲ့ အလီဘာဘာ IPO ၁၉၀
- ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးကျဆင်းမှုကယက် ၁၉၁
- ဖောက်သည်တွေကို တန်ဖိုးထားတဲ့ ကျွန်မား ၁၉၃
- ကျွန်မားအတွက် သတင်းဆိုး ၁၉၄
- ဂျယ်ရီယန်း နှုတ်ထွက်ရခြင်း ၁၉၅
- ကျွန်မားနဲ့ ကာရိုဘတ်စ်တို့ရဲ့ အဆင်မပြေမှုအစ ၁၉၆
- အလီဘာဘာနဲ့ ယာဟူးတို့ ဆက်ဆံရေး ဆိုးဝါးလာခြင်း ၁၉၇
- ဝန်ထမ်းများရဲ့ လာဘ်စားမှုပြဿနာကြီး ၁၉၈
- အလီပေးကုမ္ပဏီလွှဲပြောင်းမှု ပြဿနာကြီး ၂၀၀
- ယာဟူးရှယ်ယာရှင်တွေရဲ့ သံသယ ၂၀၁
- အလီဘာဘာနဲ့ ယာဟူးတို့ ပြေငြိမ်းလိုက်ကြပြီ ၂၀၃
- ဟောင်ကောင်စတော့အိတ်ချိန်းက ထွက်လိုက်ခြင်း ၂၀၄
- IPO (2.0) ရဲ့ အောင်မြင်မှုကြီး ၂၀၅
- ပစ္စည်းအတုရောင်းတဲ့ ပြဿနာ ၂၀၆
- ပစ္စည်းအတုရောင်းတာကို တိုက်ဖျက်ခြင်း ၂၀၇
- ဘရင်းဒက်ပစ္စည်းအတုပြဿနာ ၂၀၉
- ပရဟိတအလှူရှင်ကြီး ကျွန်မား ၂၁၀

- ပတ်ဝန်းကျင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တဲ့ ဂျက်မား ၂၁၁
- လူငယ်တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးကို အလေးထားတဲ့ ဂျက်မား ၂၁၂
- အလီဘာဘာ (သို့မဟုတ်) စီးပွားရေးမဟာဗျူဟာ ၂၁၃
- လူငယ်တွေအတွက် ဂျက်မားရဲ့ အကြံပေးချက် ၂၁၄

စာရေးသူ၏အမှာစာ

အလီဘာဘာဆိုတဲ့ နာမည်ကို လွန်ခဲ့တဲ့ ၂ နှစ်လောက်ကတည်းက အင်တာနက် online အွန်လိုင်းကနေ ပစ္စည်းမှာယူဝယ်ယူနေကြသူများ ပြောနေကြတာကို ကြားဖူးနေခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အလီဘာဘာဆိုတာကို စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျနော်ဟာ အွန်လိုင်းကနေ ပစ္စည်းဝယ်ယူသူမဟုတ်လို့ရယ်။ နောက်ပြီး အလီဘာဘာဆိုတာ ကမ္ဘာကျော် အာရပ်ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ဖြစ်တဲ့ 'အလီဘာဘာနဲ့ ခိုးသား ၄၀' ဆိုတဲ့ပုံပြင်ထဲက နာမည်တစ်ခုမို့လည်း စိတ်ဝင်စားမှု မရှိခဲ့တာပါ။

ဒါပေမဲ့ အလီဘာဘာအကြောင်းကို အင်တာနက်သတင်းတွေမှာ မကြာခဏ မြင်တွေ့နေရတာရယ်၊ လူပြောများလွန်းနေတာရယ်ကြောင့် စိတ်ဝင်စားပြီး အင်တာနက်မှာ ရှာဖွေဖတ်ကြည့်မိတယ်။ အဲဒီမှာ အလီဘာဘာဆိုတာ တရုတ်နိုင်ငံက ဂျက်မားဆိုတဲ့ ကျောင်းဆရာတစ်ယောက် ထူထောင်ခဲ့ပြီး ဘီလီယံဒေါ်လာတန်တဲ့ အင်တာနက်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။

နောက်ပြီး အလီဘာဘာဝက်ဆိုဒ်မှာ နေ့စဉ် တစ်ကမ္ဘာလုံးက ပစ္စည်းတွေကို အမေရိကန်ဒေါ်လာ ဘီလီယံချီ အရောင်းအဝယ် ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကလည်း အတော်လေး စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းနေပြန်ပါတယ်။ ဂျက်မားဟာ ငယ်စဉ်က ဆင်းရဲပြီး အင်္ဂလိပ်စာတတ်ချင်လွန်းလို့ သူ့မြို့လေးကို လာလည်

ကြတဲ့ တိုးရစ်တွေ့ဆီကနေ ၉ နှစ်ကြာအောင် အင်္ဂလိပ်စာကို လေ့လာသင်ယူခဲ့တယ်ဆိုတာရယ်၊ စာမေးပွဲတွေမှာ အကြိမ်ကြိမ် ကျရှုံးခဲ့တာရယ်၊ အလုပ်လျှောက်တော့လဲ အမြဲတမ်း အပယ်ခံရတယ် စတဲ့ အချက်တွေဟာလည်း ကျနော်ကို ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားလာစေခဲ့တယ်။

ဂျက်မားအကြောင်းတွေကို အရင်ထွက်ပြီးဖြစ်တဲ့ ကျနော်ရဲ့ ပထမစာအုပ် 'သူတို့ ဘာကြောင့် ကမ္ဘာကျော်တာလဲ' နဲ့ ဒုတိယစာအုပ် 'ဆင်းရဲနွံမှ ချမ်းသာဘုံသို့' တို့မှာ ရေးပြခဲ့ပြီးပါပြီ။ အဲဒီစာအုပ်တွေမှာ ရေးခဲ့တာတွေဟာ အင်တာနက်က သတင်းတွေမှာ ရှာဖွေပြီး ရေးခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ အင်တာနက်သတင်းတွေမှာ ဂျက်မားတစ်ယောက်ဟာ ကုမ္ပဏီအသေးလေး၊ အလီဘာဘာကို ကမ္ဘာကျော်ကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုဖြစ်လာအောင် ဘယ်လို ကြိုးစားရုန်းကန်ပြီး လုပ်ဆောင်ခဲ့တယ်ဆိုတာကို တိတိကျကျ အသေးစိပ် ရေးပြထားတာ မတွေ့ရပါဘူး။ အဲဒီ အသေးစိပ်အချက်အလက်တွေကို သိချင်စိတ် ပြင်းပြလာတာကြောင့် သူ့အကြောင်းရေးထားတဲ့စာအုပ်တွေ လိုက်ရှာဖတ်ကြည့်မိတယ်။

သူနဲ့ သူတည်ထောင်ခဲ့တဲ့ အလီဘာဘာကုမ္ပဏီအကြောင်း၊ ရေးထားတဲ့ စာအုပ်ပေါင်းများစွာထဲက Duncan Clark ရေးတဲ့ "Alibaba - The House that Jack Ma built" ဆိုတဲ့ စာအုပ်ဟာ ဂျက်မားနဲ့ အလီဘာဘာကုမ္ပဏီအကြောင်းတွေကို အတော်လေး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရေးပြထားတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီစာအုပ်ကို ရေးသားသူကိုယ်တိုင်ကလည်း ဂျက်မားနဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ အနီးကပ်နေ အလုပ်တွဲလုပ်ခဲ့သူမို့ သူရေးပြတဲ့ အကြောင်းအရာတွေဟာ အလွန်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသလို လူတွေမသိကြသေးတဲ့ အကြောင်းတွေလည်း ပါနေပါတယ်။

အခုစာအုပ်မှာ ရေးပြထားတဲ့ အကြောင်းအရာ တော်တော်များများကို အဲဒီစာအုပ်က ထုတ်နုတ်ယူထားတာပါ။ ဒါပေမဲ့ အောက်က မှီငြမ်းစာရင်းမှာ ပါတဲ့ စာအုပ်တွေနဲ့ အင်တာနက်ကလည်း တချို့အချက်အလက်တွေကိုလည်း ယူထားပါတယ်။ စာအုပ်မှာ ၁၉၉၉ ခုနှစ်က တရုတ်ပြည်မှာ အင်တာနက်ကုမ္ပဏီတွေ စတင်ပေါ်ပေါက်လာတုန်းက အခြေအနေတွေ၊ တရုတ်ကုမ္ပဏီတွေဟာ နိုင်ငံတကာရဲ့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံငွေရဖို့ ဘယ်လိုကြိုးစားကြတယ် ဆိုတာကိုလည်း ရေးပြထားပါတယ်။ အီးဘေး (e-Bay)၊ ယာဟူး (Yahoo) စတဲ့ ကမ္ဘာ

ကျော်ကုမ္ပဏီကြီးတွေ တရုတ်နိုင်ငံမှာ ဘာကြောင့် ကျဆုံးသွားတာလဲ ဆိုတာ ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်၊ သင်ခန်းစာယူဖွယ်အဖြစ် ဖတ်ရှုရမှာပါ။

ဒီစာအုပ်ကိုရေးရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က မြန်မာလူငယ်တွေကို အင်တာနက် ကုမ္ပဏီတစ်ခု ထူထောင်ပြီး ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်ကို ထိုးဖောက်နိုင်ခဲ့ရင် ဘီလျံနာ တစ်ယောက်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာကို သိစေချင်လို့ပါ။ နောက်ပြီး ကျွန်မားဟာ သူ့ခေါင်းထဲပေါ်လာတဲ့ အကြံတစ်ခုကို ၁၅ နှစ်တိုင်တိုင် အကောင် အထည်ဖော် ကြိုးစားခဲ့ပြီးမှ အောင်မြင်မှုရသွားခဲ့တာမို့ သူ့ရဲ့ အရုံးမပေး စိတ်ဓါတ်ကိုလည်း အတုယူစေချင်ပါတယ်။

မကြာခင်မှာ မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း တရုတ်နိုင်ငံမှာလိုပဲ အင်တာနက် တဟုန်ထိုး တိုးတက်လာတဲ့ အခြေအနေမျိုး မလွဲမသွေ ရောက်လာတော့မှာပါ။ အဲဒီအခါကျရင် ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ထားသူဟာ သူများတွေထက် အခွင့်အလမ်း ကို ကြိုမြင်နေပါလိမ့်မယ်။ တရုတ်ပြည်ကို စီးပွားရေးတံခါး ဖွင့်ပေးလိုက်ချိန်မှာ နိုင်ငံတကာက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ ဘယ်လိုဝင်လာတယ်ဆိုတာ သိထားရင် မြန်မာနိုင်ငံမှာလည်း နိုင်ငံတကာက ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေ ဝင်လာရင် ဘာတွေ လုပ်ရမယ်ဆိုတာကို သိနေပါလိမ့်မယ်။ ကုမ္ပဏီကြီးတွေရဲ့ ဈေးကွက်လု ယှဉ်ပြိုင် ကြပုံတွေကိုလည်း ဖတ်ရမှာမို့ ပြိုင်ဖက်ကို ဘယ်လိုယှဉ်ပြိုင်ရမလဲဆိုတဲ့ နည်းဗျူဟာတွေကိုလည်း သိလာပါလိမ့်မယ်။

အထူးသဖြင့် အင်တာနက်နဲ့ ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးလုပ်တဲ့ အီးကော မတ်စ် (e-commerce) ကို လုပ်ချင်တဲ့၊ လုပ်နေသူတွေအတွက် ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ထားမယ်ဆိုရင် မိမိပြိုင်ဖက်တွေထက် ခေါင်းတစ်လုံး သာနေပါလိမ့်မယ်။

ဒီစာအုပ်ကို စပြီး မဖတ်ခင်မှာ အလီဘာဘာကုမ္ပဏီအကြောင်းကို လုံးဝမသိသေးသူများအတွက် အနည်းငယ်လေး ရှင်းပြပေးချင်ပါတယ်။ စာအုပ် ကို ဖတ်နေရင်းနဲ့ မရှုတ်ထွေးသွားစေရအောင်ပါ။

အလီဘာဘာလို့ပြောရင် တကယ်တမ်းက အလီဘာဘာအုပ်စု (Alibaba Group) လို့ ခေါ်ပြီး အုပ်စုမှာ ကုမ္ပဏီကြီး ၃ ခု ပါဝင်ကြပါတယ်။ အဲဒါတွေက -

၁။ အလီဘာဘာ (Alibaba) ကုမ္ပဏီ

အုပ်စုရဲ့ ပထမဆုံးကုမ္ပဏီဖြစ်တဲ့ အလီဘာဘာကုမ္ပဏီကို ၁၉၉၉ ခုနှစ်မှာ တည်ထောင်ခဲ့ပြီး B2B (Business-to-Business) လုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံစုံက လက်ကားကုမ္ပဏီကြီးတွေ၊ သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် လုပ်ငန်းရှင်တွေနဲ့ တရုတ်ပြည်တွင်းက ကုမ္ပဏီတွေကို ပစ္စည်းအရောင်းအဝယ်ဖြစ်အောင် အင်တာနက်ကနေ ဆက်သွယ်ပေးတာပါ။ ပွဲစားသဘောမျိုးပါ။ အရောင်း အဝယ်ဖြစ်ခဲ့ရင် ရောင်းသူက အလီဘာဘာကို ပွဲခကြေး ပေးရပါတယ်။

၂။ ထာပေါင်း (Taobao) ကုမ္ပဏီ

ထာပေါင်းကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်မှာ တည်ထောင်ခဲ့ပြီး C2C (Customer-to-Customer) လုပ်ငန်း လုပ်ပါတယ်။ ပစ္စည်းရောင်းချင်သူဟာ အင်တာနက် ကနေ ထာပေါင်းမှာ ပစ္စည်းကို ဓါတ်ပုံနဲ့ ဈေးအနိမ့်ဆုံး ဘယ်လောက်နဲ့ ရောင်းချင်တယ်ဆိုတာ တင်ရပါတယ်။ ပစ္စည်းဝယ်ချင်သူတွေက လေလံသဘော မျိုး ဈေးပေးကြရတယ်။ သတ်မှတ်ချိန်ပြည့်တဲ့အခါ ဈေးအများဆုံးပေးသူက ပစ္စည်းကို ဝယ်ယူခွင့် ရသွားတယ်။ ပစ္စည်းရောင်းသူက ထာပေါင်းကို ပစ္စည်း ရောင်းခပေါ် မှတည်ပြီး အခကြေး ပေးရပါတယ်။ အီးဘေး (eBay) နဲ့ လုပ်ပုံ တူပါတယ်။ ထာပေါင်းမှာ ဈေးမကြီးလှတဲ့ ဘရင်းဒက် (branded) မဟုတ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေမျိုးစုံကို မှာယူဝယ်နိုင်ပါတယ်။

၃။ ထိမောလ် (TMall) ကုမ္ပဏီ

ထိမောလ်ကို ၂၀၀၈ ခုနှစ်မှာ တည်ထောင်ခဲ့ပြီး Shopping Mall ပစ္စည်းစုံရောင်းတဲ့ ကုန်တိုက်ကြီးမှာ ပစ္စည်းဝယ်ယူသလို အင်တာနက်ကနေ ပစ္စည်းမှာပြီး ဝယ်ယူနိုင်ပါတယ်။ ထိမောလ်မှာ လက်ကားရောင်းချသူတွေဆီက Gucci, Yves Saint Laurent အပါအဝင် ဘရင်းဒက်ပစ္စည်းတွေကို တင်ထားပြီး မှာပြီး ဝယ်ယူသူဆီကို လက်ကားဆိုင်တွေကို ပို့ခိုင်းပါတယ်။ (ဘရင်းဒက်ပစ္စည်းဆိုတာ ထုတ်လုပ်သော ကုမ္ပဏီနာမည်တပ်ထားသော ပစ္စည်းဖြစ်ပါတယ်။)

အလီဘာဘာအုပ်စု အောက်မှာ နောက်ထပ် ကုမ္ပဏီအသေးလေး
တွေလည်း အများကြီး ရှိပါသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီစာအုပ်မှာတော့ အဓိကကျတဲ့
ဒီကုမ္ပဏီကြီး ၃ ခုကိုပဲ ရေးပြထားပါတယ်။

ဗန်းမော်သိန်းဗေ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာ ၅ ရက်

မှီငြမ်းထားသော စာအုပ်များ -

၁။ "Alibaba - The House that Jack Ma built" by "Duncan Clark"

၂။ "Alibaba's World" by "Peter Erisman"

၃။ "Jack Ma" by "Kanyin Publications"

၄။ အင်တာနက်မှ ရှာဖွေတွေ့ရသော အချက်အလက်များ